

Tavaszt hozz, első hó

Ess, éji hó,
te régi, jó
hajnalok tündér-ezüstje,
gazdagíts most,
hogy régi meseszöttesem ismét befödje
biztató, meleg, balzsamos bunda.

Ó úgy aludtat
halk, szeles, szép suhogásod
mint régen, mikor elfekve a vén, puha ágyon
álmomban is tudtam, hogy szán visz majd egy tanyai torra.
Talán most is várnak oda,
mint akkor,
s hallom,
az Apám épp mondja:
Megyünk, csak felszálljon a köd.

Kint szél zörög,
s míg virágot rajzol a fagy az üvegre,
úgy érzem, hogy puha szóval üzennek
szökésből térő ifjú éveim.

Ess, éji hó
és reggelre tükrözd az érkezők nyomát
fehérségeden s a szívem újult pírján...